Taula rodona Els novells

sar bomba, fins que he acabat la carrera. A partir d'aquí, d'històries clíniques que ens presentaven i altres estímuls, vaig veure personatges, patologies, malalties que em van fascinar, i escrivia històries sobre els personatges per distreure'm. Un dia ho ensenyes a la parella, o als germans, i et diuen que tenen gràcia, i vas fent... Ara, al cap de cinc o sis anys, em van empènyer a un editor, Joan Simon d'Angle, li van agradar molt i me'n va demanar més. Vaig endreçar material i en vam seleccionar quinze narracions. Ha estat un procés on m'hi he trobat, no hi he anat. Jo no em sento escriptora. Sempre he escrit, però he fet tantes altres coses que una mica m'estreno en aquesta pell.

M.B. Jo tampoc em sento escriptora: és una paraula que mereix tot el respecte...

D.B. Fa por...

M.B. La gent s'autoanomena escriptor amb una facilitat... Per a mi escriptors són uns altres. M'agradaria arribar a ser-ho, però no ho sóc...

M.S. Però és donar-hi una transcendència que no té: escriptor és qui escriu, igual que hi ha qui fa taules.

D.B. Si l'editor em sent dient que no sóc escriptora em renyarà, i amb raó. Si he publicat un llibre l'haig d'engaltar: l'he escrit i amb la cara ben alta, no me n'avergonyeixo.

Borau, Batet, Pascual, Sales i, d'esquena, Vidal-Conte durant la xerrada que van mantenir en una de les sales de la seu del diari AVUI

M.V.C. Jo no em considero poeta, tampoc, per a mi un poeta és un altre...

D.B. Potser estem molt acomplexats...

M.V.C. És veritat, de vegades veig gent que fa servir la paraula *poeta* molt alegrement, però d'altra banda no és el mateix la meva vida ara que abans. No és igual que et diguin que ho fas bé que no tenir ni idea de què fas...

D.B. Però no és poeta qui vol.

M.V.C. Crec que és el lector qui ha de dir si ets o no un bon poeta o escriptor. Hi ha poetes que han publicat moltíssim i encara no acabo de veure on tenen la poesia...

D.B. Però potser se'n senten...

M.V.C. Si ets arquitecte i fas cases i no s'aguanten mai: ets arquitecte?

D.B. Ets un mal arquitecte. També pots ser un mal poeta.

C.P.S. Hi ha una cosa que és particular en els escriptors i poetes, i és que quan algú diu que és ballarí o músic és que ha passat per una escola. En canvi, normalment els escriptors i els poetes no han passat per enlloc, i és molt difícil posar-se d'acord.

M.S. ¿Però fa falta algun certificat extern legal, que et digui si ets tal cosa o tal altra?

D.B. Hi ha una formació...

M.S. Però si vas començar a escriure als 10 anys t'has format, també... Si això no és formació...

Com es plantegen un nou llibre?

M.V.C. Publicar un segon llibre és una ratificació del que fas, i que potser hi ha algun vers que és correcte. Tampoc ens hem d'ofuscar amb els premis, tot i que en aquest sentit la meva experiència és positiva.

D.B. Jo sóc molt lectora de poesia, però no tinc fusta de poeta. És cert, però, que aquí hi ha molta gent que escriu poesia i poca que en llegeix.

M.B. No deu ser culpa dels poetes!

D.B. No, és com una tradició. També hi ha corals a cada barriada, com grups de teatre, però no hi ha públic... Però això també s'ha d'assumir.

M.S. O s'ha de cultivar. A França, a cada poblet petit hi ha un petit conservatori i coral i sobretot hi ha un públic: tot el poble.

M.S. Aquí és una qüestió de l'educació, d'ensenyar a llegir més d'hora coses interessants, l'esperit crític...

D.B. No sé si es pot ensenyar a llegir: qui és bon lector ja ho és...

M.B. Però pots ensenyar a llegir, inculcar l'hàbit...

Com veuen el panorama literari?

M.S. Estem en un moment, des de fa vint o trenta anys, que el llibre ha passat a ser un bé de consum. Molta gent que es presenta a premis vol escriure *best sellers* i forrar-se! Hi ha una contaminació en el món de l'art en general i dels llibres en particular. Vas a la FNAC amb el carretó de la compra i vas omplint... El públic no és lector, és consumidor.

M.B. Sembla que és un bon lector qui llegeix cinc-centes pàgines... El llibre ha deixat de ser un fet artístic i s'equipara a anar a comprar un jersei.

M.V.C. Però el lector que vol investigar altres canals literaris té els seus espais. Sempre hi haurà una minoria a qui li interessi la literatura.

Com a mínim ara és més fàcil l'accés a gran part dels bons llibres que s'han escrit fins ara...

M.S. El contrapunt positiu és que tenim més a l'abast que mai tota la literatura universal. Fa cinquanta anys, la majoria d'obres costaven molt de trobar. El món d'avui és un paradís per a qui sap què vol.

D.B. El problema és que tot és molt caduc. Els nostres llibres ara són a les prestatgeries, però d'aquí a tres o quatre mesos potser ja no, i vivim d'aquesta manera, fugaçment.

AQUEST SANT JORDI
REGALA UN BON LLIBRE
Dedicat per l'autor!

Premi Sant Jordi

Grup Enciclopèdia Catalana
Proa www.proa.cat
mina www.editorialmina.com
laGalera www.lagalera.cat

SIGNARAN llibres a PROA ESPAIS al c. Rosselló, 212 i a la parada de Rbla. Catalunya-Rosselló de Barcelona:

11 a 12 h	Sílvia Tarragona Eduard Castellarnau
12 a 13 h	Eduard Castellarnau
13 a 14 h	Carme Riera Julià de Jòdar Jordi Bilbeny Miquel M. Gibert Victoria Bermejo i Miguel Gallardo Salvador Cot i Lluís Montserrat Joaquim Vilarnau Eduard Castellarnau
17 a 18 h	Llorenç Capdevila Josep Maria Terricabras Cristina Losantos Ignasi Blanch Tomàs Molina Eduard Castellarnau
18 a 19 h	Vicenç Llorca Xavier Renau Ricard Creus Eduard Castellarnau
19 a 20 h	Ignasi Riera Èric Bertran Francesc Cabana Laia Aguilar - Georgina Latre Eduard Castellarnau